

ارائه شده توسط:

سایت ترجمه فا

مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده

از نشریات معتبر

وجود حسابداری در فعالیت های تجاری محلی در پادشاهی ماجاپاهیت

چکیده

این تحقیق از طریق تفسیر وجود حسابداری در فعالیت تجاری محلی، در مورد تاریخ حسابداری در پادشاهی ماجاپاهیت در اندونزی بحث می نماید. تحقیقات کیفی از طریق یکپارچه سازی رویکرد باستان شناسی، برای تعیین وجود حسابداری استفاده می شود. نتایج نشان می دهد حسابداری فرایندی اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی برای تنظیم فعالیت های در Pken (بازار) است. فعالیت حسابداری را می توان در قیمت کالاهایی که در مفهوم tuna sitik bathi sanak (فقدان پول برای بستگان) استفاده می شود، دید. نقش پادشاه و فعالیت های بازار نشان می دهد که وجود حسابداری می تواند یک رابطه ی موزون ایجاد کند.

کلمات کلیدی: تاریخچه حسابداری؛ پادشاهی ماجاپاهیت؛ بازار؛ فعالیت های اجتماعی؛ فرهنگ

مقدمه

نقش حسابداری فعلی را نمی توان بیشتر از جانب محاسبه و گزارش اعداد دید. گردین، مسنر و موریتس (2014) اظهار داشتند روش هایی از حسابداری که فقط بر بعد محاسبه متمرکزند، ابعاد دیگر را که می توانند درک جامع تری از حسابداری ارائه دهند، از دست خواهند داد. از سوی دیگر، ابعاد آن فقط یک حسابداری منفرد نیست؛ پدیده ای فرهنگی، سیستم اقتصادی، سیستم سیاسی و سیستم منحصر به فرد اجتماعی محلی هستند. این ها سهم مهمی در ایجاد حسابداری دارند. به عبارتی شیوه های حسابداری توسط قواعد فنی چیره نشده اما مستعد تاثیر از کنترل اجتماعی، فرهنگی و سیاسی و هم چنین قدرت اقتصادی است. گستردگی قلمرو نقش حسابداری بر تغییر پذیری حسابداری تاثیر می گذارد.

حسابداری فقط در سازمان های تجاری نیست بلکه شامل سازمان های وسیع تر جامعه نیز میشود. تحقیقات هوپر و کیرین ثابت کرده که حسابداری در محیط اجتماعی قبیله ی مائوری هست و حتی وجود حسابداری را می توان در نقش هایش در فعالیت های مذهبی یکسان انگلستان دید (ریچارد ، 1988). این امر قابل درک است زیرا حسابداری

یک حاصل انعطاف پذیر برای پیروی از نیازهایی است که در محیط حسابداری وجود دارد و قرار دادن آن در عمل می باشد.

ررسی های وجود حسابداری در گذشته ثابت نکرده اند که حسابداری در دوره ای محدود انجام شده است. آن ها دریافتند که چگونه یک رویداد یا شیوه ی حسابداری در یک زمان خاص برای افراد، سازمان ها و جامعه معنا دارد. کارنگی و ناپیر (2012) نشان دادند که تاریخ از طریق گردهم آوری توانایی های گذشته، حال و آینده، اطلاعات و درکی برای تفکر و عمل حسابداری معاصر ارائه می داد. وجود حسابداری را می توان از فعالیت های انجام شده ی بشر دید و چارچوب تاریخ، ارزیابی اثر حسابداری بر افراد، سازمان ها و جوامع را نه تنها در گذشته، بلکه در امروز و چشم انداز آینده ارائه می دهد.

انتخاب پادشاهی به عنوان یک سایت تحقیقاتی ممکن است بر پایه ی توانگری ارزش ها در جامعه ی مسافرت باشد و برای امروز ضروری است. Sukoharsono و Lutflah (2008)، پادشاهی Singosavi را برای یافتن اینکه حسابداری فقط یک محاسبه ی ساده نیست بلکه برای تحت تاثیر قرار دادن افراد، سازمان ها و زندگی اجتماعی با پدیده ای پیچیده سر و کار دارد. Ezzamel در مورد نقش روش های حسابداری در ساخت معبد در پادشاهی کهن مصر مطالعه کرد و اظهار نمود حسابداری بخشی از تقدس است که فقط به نهادهای اقتصادی مربوط نیست بلکه به نهادهای معنوی نیز مربوط است. این نقطه را می توان به عنوان ارزش حسابداری آزاد و ارزش های فرهنگی تاثیر گرفته و تحت تاثیر جامعه توضیح داد. با این افکار می توان گفت که حسابداری در هر تپش زندگی اعم از گذشته، حال و آینده از جمله در دورا ی پادشاهی ماجاپاهیت باقی می ماند.

ادشاهی ... بزرگ ترین پادشاهی در اندونزی است که تقریباً دو و نیم قرن باقی مانده است (1293_1525). پیشرفت تمدن که در طول روزها اتفاق می افتد بر استقرار پادشاهی از جمله سیستم حسابداری تاثیر مز گذارد. پیشرفت پادشاهی ماجاپاهیت در تمدن، در کتاب Kakawin Nagarakr Tagama توضیح داده شده است. ماجاپاهیت یک سیستم قانونی دارد که بسیار سازمان یافته است و در زندگی اجتماعی_سیاسی، مذهب، فرهنگ،

آداب و رسوم و ادبیات منحصر به فرد می باشد. این شرایط نشان می دهد که حسابداری از مدت ها پیش وجود داشته است.

مفهوم نشست بین دنیای حسابداری و شکوه طبیعی پادشاهی ماجاپاهیت می تواند بر نقش نظم حسابداری در جنبه هاب اجتماعی فرهنگ، سیاست و اقتصاد منعکس شود. بررسی اجمالی تعاملات حسابداری از فعالیت های تجاری برای درگیر کردن جامعه ی ماجاپاهیت در مبادلات تجاری محلی فعال قابل مشاهده است. ردیابی وجود حسابداری در فعالیت های تجاری محلی در دوره پادشاهی ماجاپاهیت می تواند به عنوان ماده ی مکمل برای با دست آوردن مفهوم به عنوان پایه ای برای توسعه ی حسابداری در اندونزی استفاده شود.

2. وجود حسابداری در نیمکره ی مختلف دنیا

رشد پژوهش در مورد پیشینه ی حسابداری، بیشتر بر سازمان سودگرا متمرکز شده است، در حالی که بازار تمایز بین سازمان های مذهبی و غیرانتفاعی غالباً نادیده گرفته می شود. علاوه بر این، بحث حسابداری بیشتر مربوط به سازمان های خصوصی با روش دو ورودی است. میلر و ناپیر (1993) اظهار داشتند که هیچ ماهیت یا هسته ی حسابداری وجود ندارد و هیچ اصل کلی برای اتصال اینکه چگونه حسابداری باید از خارج پدیدار شود، موجود نیست. وجود حسابداری ممکن است از زمانی به زمانی دیگر تغییر کند و فراتر از محاسبه رود.

مسئولیت و توسعه ی حسابداری در اتحادیه ی ایتالیایی عیسایی از قرن 16 تا 17 رخ داده است. حسابداری بر پایه ی ایدئولوژی مطلق از اصول کاتولیک در طول مبارزه با اصلاحات توسعه یافته و تصحیح شد. حسابداری ابزاری برای اندازه گیری و تخصیص منابع اقتصادی در جهت تسهیل ایجاد یک سلسله مراتب نشد، اما به عنوان نتیجه ای از سیاست و توافق پیچیده میان قدرت های مختلف (دینی، مذهبی، سیاسی، نهادی و اجتماعی) به عنوان آغاز دوران مدرن درک شد.

توسعه ی حسابداری مدیریت در پرتغال را می توان در یکپارچه سازی سیستم حسابداری مالی و هزینه در چارچوب دفترداری دو ورودی در شرکت کارخانه ابریشم بین 1745 تا 1747 دید. حسابداری در چین به تغییر بر اساس

خاندان پادشاهان ادامه می دهد. حسابداری Sanzhufu (روشی برای تعادل سه رکن)، که با شروع سلسله ی ژو (771_1100 پیش از میلاد) استفاده شد، شبیه به دفترداری تک ورودی است.

در تاریخ اندونزی حسابداری در دوره ی پادشاهی Singosari ظاهر شد (1222_1292). Sukoharsono و Lutflah و Djamhuri، حسابداری را در دوره ی پادشاهی Singosari توصیف کردند که نقش حسابداری در زندگی اجتماعی جامعه، بازار، ادبیات، زبان، مکانیسم محاسبه مالیات و اعداد دیده می شود. پژوهش بعدی توسط Sukoharsono، Rosidi، Budiasih و Mulawarman انجام شده است (2012)، آن ها وجود حسابداری در پادشاهی Singhomandwa در بالی (989_1011) را مطالعه کردند. نتایج نشان داده که روش های حسابداری در آن دوره به کار بسته شده است. این روش پنج گزارش حسابداری را شامل می شود، یعنی: کشاورزی، مالیات، تجارت، دارایی ها و هدایا. گزارش حسابداری، حسابداری Udayana نامیده می شود.

پیشینه ی مسیر حسابداری اندونزی برای مالیات فعالیت Mataram (قرن هفتم و هشتم پس از میلاد) در تحقیق Sukoharsono و Lutflah شرح داده شده است (2013). آن ها تفسیری ارائه می دهند که پیشینه و فعالیت گزارش مالیات توسط پادشاهی برای ارزش ... (عاری از منافع شخصی) و ... (کار سخت) تقبل می شود. تحقیق درمورد فعالیت های حسابداری در جاوه ی باستان به تصمیم سیما پایه ریزی شد. پژوهش نتیجه می گیرد که تعیین روش حسابداری سیما ابزارهایی را برای زندگی با آرامش و نعمت برای ایجاد کامیابی و خلوص به عنوان بندگان عهد با خالق است.

بر اساس بحث وجود حسابداری در بخش های مختلف جهان، می توان نتیجه گرفت که پدیده ی حسابداری نمی تواند تنها در دامنه ی محدود شرکت درک شود. در جایی که صورت های حسابداری نمی توانند جهانی شوند، نهادهای دولتی و مذهبی می توانند با حسابداری هم قطار شوند.

3. روش های تحقیق

این پژوهش یک مطالعه ی کیفی است با هدف کاوش مشکل و درک طبیعی مسائل پیچیده ی میدانی بدون آمار، به عنوان ابزاری برای تجزیه و تحلیل (کرسول، 2013). روش های پژوهشی اضافه از تاریخ رویکرد باستان شناسی

استفاده کرده است. باستان شناسی با میراث گذشته با طبیعت بصری با هدف آشکار کردن گذشته ی زندگی بشر از طریق مطالعه ی باستانی مرتبط است.

محل تحقیقات پادشاهی ماجاپاهیت است. موزه ی Trowulan به عنوان یک سایت باستانی در Mojokerto و به عنوان نقطه ی شروعی در آثار تحقیق پادشاهی ماجاپاهیت مورد توجه قرار گرفته است. این مقاله از داده های لفظی و مصنوعی استفاده کرده است. داده های مصنوعی ساختمان میراث فرهنگی ماجاپاهیت هستند، مانند معابد، زیراب ساخت ها، کتیبه ها و پول رایج. داده های لفظی کتیبه های متنی، ادبیات و سوابق سفر از اخبار خارجی هستند. تجزیه و تحلیل داده ها از طریق تفسیر آثار پادشاهی انجام می شود، یعنی : 1. شناسایی زمینه ی داده هایی که به معنای وجود حسابداری در فعالیت های تجاری محلی در پادشاهی ... است. 2. فرایند به رسمیت شناختن شباهت ها و تفاوت های وقایع و اشیا در پادشاهی ... 3. هم ترازوی بین داده ها از طریق علم حسابداری تفسیر می شود. 4. تفسیر و تعیین ارزش فعالیت های تجاری محلی با تصور تاریخی. مطابق با نظر تاچمن (2002، ص 414) تصور تاریخی، ادراک معینی است برای ارائه ی سرنخ های تحقیق در جهت یافتن ارزش وجود حسابداری بر فعالیت تجاری محلی در دوره پادشاهی ماجاپاهیت بر اساس تفسیر داده های گذشته.

4. نتایج و بحث

TarjomeFa.Com

Majapahit تجارت محلی در پادشاهی Pken 4.1

پادشاهی ماجاپاهیت دارای سابقه ی افتخار با شهرت تمدن و هم چنین میراث درخشانی در اندونزی است. پادشاهی توسط رادان ویجایا، پیشگام شده است. کسی که تقریباً تمام مجمع الجزایر را تا قرن پانزدهم کنترل نمود و طول عمری در حدود 185 سال در اوج خوشبختی داشته است (1293 بعد از میلاد-1478 بعد از میلاد). قدرت و عظمت ماجاپاهیت به جنوب شرقی آسیا برای ایجاد دوستی مشابه گسترش یافت.

وجود حسابداری در فعالیت های تجاری محلی می تواند با شناسایی پادشاهی ماجاپاهیت و معاملات خریدی که در بازار اتفاق می افتد، دیده شود. ظهور بازارها نمی تواند از نیازهای فعالیت های اقتصادی محلی و منطقه ای جدا شود. در صفحات، بازار Pken یا Pkan نامیده می شود. مکان های بازار معمولاً در یک محل استراتژیکی مانند لبه ی

رودخانه یا کنار جاده انتخاب می شوند. این انتخاب مکان استراتژیکی کار فروشندگان و خریداران را برای انتخاب زمین یا کانال های آب آسان می نماید. شکل فیزیکی بازار میدان باز و ساختمان دائمی یا نیمه دائمی است. در پادشاهی ماجاپاهیت بازار نقش مهمی برای حاکم (پادشاه) و مردم دارد. پادشاه سیستم و مکانیسم بازار را برای حفظ و نگه داری امنیت مردمش در فعالیت های تجاری راه اندازی می نماید. پادشاه مقامات را با عناوین شغلی Mapkan ، pasa ، mangraksa ، huluwar می گمارد. این شرایط نشان می دهد که بازار در پادشاهی ماجاپاهیت کنترل سازمان یافته ای داشته است.

مکانیسم های بازار در پادشاهی ماجاپاهیت از سیستم تقویمی پنج روزه در هفته استفاده می نمایند. چرخه ای از گردش مالی spasar نامیده می شود. طبقه بندی بر پایه ی کیهان شناسی در آن زمان اتخاذ شد. یعنی Legi، Paing ، Wage و Kliwon. محاسبه ی چرخه نیز سیستم طبقه بندی روستا را به نام Panatur desa شرح می دهد. کاربرد مفهوم pancawara در سیستم توافق از Panatur desa، چرخش روزانه بازار در روستای خاص است.

Nastiti به عنوان یک بازار عمده ی فروش در روستای اصلی ، مروری بر بازار Kliwon می نماید. در آن روز تاجران درآمد بیشتری از دیگران کسب کردند. برای تقسیم روز دیگر، مانند روزهای Wage ، بازار در شمال روستا برگزار شد. Legi در شرق، بازار Paing در جنوب، بازار pon در غرب برگزار شد. Spasar مفهوم هماهنگی یک روستا با چهار روستای هم جوار در جهت چهار باد است. حس هماهنگی میان روستاییان نیز به روستاهای دیگر که مکان و فاصله ی جدا دارند گسترش پیدا می کند. مفهوم هماهنگی نیز با جریان آ به مزارع برنج و امنیت روستا مرتبط است. این وضعیت، اجتماع را میان روستاهای هم جوار ایجاد می کند.

4.2. تجارت کالا: تجلی ارزش مادی و غیر مادی

کالا ها می توانند به عنوان شاخصی برای بازار معاملات اجتماعی در نظر گرفته شوند. محصولات کشاورزی مانند برنج، کالهای اصلی بازار معامله در دوران پادشاهی ماجاپاهیت هستند. به عنوان مثال Rahardjo اظهار نمود بسیاری از مصرف برنج شامل 57 کیسه (گونی) برنج در قالب مراسم منطقه بندی آزاد است. سایر کالاها میوه

هستند. همان طور که در کتیبه ذکر شده فروشندگان میوه کسانی هستند که میوه را با دوش خود می آورند و می فروشند. میوه هایی که به فروش می رسید آناناس، نیشکر و انواع میوه های جاوه مانند عنبه، نارگیل و موز است. سایر نیازهای غذایی عبارتند از محصولات کشاورزی (مانند سیب زمینی، لوبیا و کدو)، دام (مانند مرغ ماهی) و محصول صنعت گران (مانند اقلام ساخته شده از فلز و پارچه). شرح سایر کالاهای فروخته شده در بازار را می توانند گزیده ای کتیبه های Turyyan به شرح زیر دید:

...yāpwan pinikul dagaŋnya kadyāŋga niŋ mabasana masayaŋ mañwari makaŋapur manuñjal makapas wunkudu wsi tembaga kansa timah buyah pada

یعنی:

کالاهایی که بر دوش حمل می شوند عبارتند از پوشاک، اقلام مسی، برگ برای بسته بندی، آهک، پنبه، اقلام آهنی، مس و برنز، قلع و نک جامد.

مبادل کالا در بازار بین فروشندگان و خریداران با تعامل از طریق فرایند مزایده انجام می شد. در حال حاضر غالباً فروشندگان و خریداران همدیگر را می شناسند. فروشندگان و خریداران برای تاثیر بر قیمت کالا مستقیماً گفتگو می کنند. مفهوم tuna sitik bathi sanak (از دست دادن پول اما کسب بستگان) هنوز در معاملات بازار استفاده می شود. یک تاجر گاهی اوقات سود زیادی کسب نمی کند اما سایر منافع او در نسبت های دوستانه است. مفهوم قیمت بازار در پادشاهی ماجاپاهیت تنها مزایای پولی را در نظر نمی گیرد بلکه منافع را در قالب روابط اجتماعی خویشاوندی را نیز در نظر می گیرد.

4.3. پول رایج kepeng: بازار و ابزار پرداخت

پول، ابزار نمادینی بای تبادل کالا در دوره ی ماجاپاهیت است. Groeneveldt اظهار می نماید پول رایجی که در معاملات بازار در عصر ماجاپاهیت استفاده می شود kepeng است. کتیبه ی ماجاپاهیت نشان می دهد که پول رایج از طلا و نقره در جاوه از اندازه ی بزرگتر به کوچک تر خلاصه شد. واحد پولی از بزرگتر به کوچک تر با مخفف SU و ku نشانه گذاری شد. ارزش پول جاری یک suwarna برابر با 16 masa و مساوی با 64 kepeng است که یک suwarna معادل 0.035 گرم طلاست. واحد پول نقره kati ، dharana ، massa و kepeng است. واحد پول

نقره و طلا از وزن آن تشخیص داده می شد(ارزش ذاتی). تجارت به ویژه اقلامی با ارزش بالا به وسیله طلا یا نقره با وزن مشخص پرداخت می شد.

در عصر Majapahit، واحد پولی طلا و نقره برای خرید نیازهای روزانه به ندرت استفاده می شد. برای این نیازها غالباً مس، قلع و برنج استفاده می شد. واحد پولی برنج را می توان به عنوان پول محلی ماجاپاهیت و kepeng چینی شناخت. این پول رایج توسط چینی های زیادی که به مناطق ماجاپاهیت آمدند و در مدتی طولانی مقیم شدند به وجود آمد. kepeng چینی در منطقه ی ماجاپاهیت استفاده می شود. این امر از طریق دریافت انواع مختلف جعبه ی پول قرمز در منطقه ی Trawulan تقویت شد. این امر می تواند به عنوان نشانه ای محسوب شود از اینکه سنت صرفه جویی در دوران ماجاپاهیت شناخته شده است. علاوه بر این موزه ی Trawulan مجموعه ای از پول رایج محلی ماجاپاهیت را با نام پول نقره و gobog نگه داشته است.

4.4. مالیات بر همه ی کالاهای معامله شده

یکی از منابع درآمد پادشاهی از مالیات است. مالیات بر محصولات کشاورزی و فعالیت های تجاری اعمال می شود. اعمال مالیات برای تجارت، پیامدهایی را برای پادشاه به عنوان حاکم و برای مدیریت تجارت و ارائه ی امکاناتی برای تجارت بهتر دارد. این امکانات شامل میدان فروش و حمل و نقل است. سمقررات مالیات بر کالاهای معامله شده در کتیبه ی katidem در رابطه با مالیات محصولاتی مانند برنج دیده می شود. سرپرست از 2.2 pikul برنج (هر pikul برابر با 75 کیلوگرم) ، یک دهم طلا را دریافت می کرد. کتیبه ی karang bogen شرح می دهد که ماهی به عنوان کالا محسوب می شود و مالک تالاب باید مالیات پرداخت کند. تالاب 3.5 جریبی شامل هزار ماهی مالیات می شود. سایر مقررات در تجارت حیوانات باید مقدار تجارت را محدود نماید. برای مثال 30 بوفالو، 40 گاو و 40 اردک با ظرف آن اندازه گیری می شوند. بقیه باید به پادشاه مالیات دهند. کالاهای مشمول مالیات در کتیبه ی Turyyan لیست شده اند به شرح زیر:

lña bras gula bsar kasumba saprakāra niñ dwal pinikul kalima bantal ri satuhān pikulpikullanannya.

به معنی:

همه ی اقلام فروخته شده ی روغن، برنج، شکر، رنگ و انواع محصولات دارای محدودیت 5 جفت. پادشاه ماجاپاهیت در پیاده سازی نهادهای بازار بسیار سخت گیر بود. اگر مشکلات و سختی هایی وجود داشت، مردم اجازه داشتند مستقیماً شکایت کنند. پادشاه نیز بر افسرانی که بر بی نظمی سیاست های بازار اعزام شدن، نظارت می کرد. Dwiganto، حوادث مربوط به افسرانی که مالیات بازار را به nayata تسلیم نکردند، صحبت می کند (مقامات مالیاتی مرکزی). سپس پادشاه از افسرانی به نام wasana Dinamweno در مورد مالیات های پرداخت شده ی خزانه دولتی تحقیق می کند. افسران شرح دادند که پول مالیات برای پذیرایی یک مسئول مالیات استفاده شده است. زمانی که نقضی مشخص شود، افسران مالیاتی تنبیه شده و مقامشان تنزل پیدا می کند. این امر نشان می دهد که پادشاه، بازار را برای تسهیل معاملات اقتصادی در ماجاپاهیت جدی می گیرد. پادشاه تنها مالیات نمی گیرد بلکه حق تاجران بازار که مالیات را پرداخت می کنند را ادا می کند.

مالیات بر کالاهای معامله شده از طرف افسران سلطنتی برای تاجران از نظر امنیتی تضمین می شود. علاوه بر این، مالیات می تواند از طریق تحت تاثیر قرار دادن ثبات سیاسی و اجتماعی، ثبات اقتصادی در کشور ایجاد نماید. فعالیت جمع آوری مالیات بر پایه ای مداوم بین پادشاهی با مالیات دهندگان سبکی اجتماعی ایجاد می کند. پرداخت مالیات به کشور نشان دهنده ی وفاداری مردمی است که می توانند وفاداری قدرت دولت را تثبیت کنند. سیاست های تجاری محدود کننده برای اقلام مشمول مالیات، قصد جلوگیری از تجمع معامله گر برای فروش اقلام معاف از مالیات دارد.

4.5 وجود حسابداری در فعالیت تجاری محلی در دوره ی Majapahit

پشتیبانی تعامل بین اشخاص در فعالیت تجاری ماجاپاهیت رخ داده است. این امر می تواند نظم گسترده ای از اعمال اجتماعی و فرهنگی تولید نماید. اعمال اجتماعی و فرهنگی، آغاز تنوع علم اجتماعی را با زمینه های مختلف راهنمایی می نماید که یکی از آن ها حسابداری است. هوپر و kearin شرح می دهند که حسابداری تنها یک نقش خاص در حوزه ی اقتصادی به فنی نیست بلکه نقشی در حوزه ی اجتماعی و عمومی نیز می باشد. علاوه بر این،

حسابداری در انحصار رابطه ی اقتصادی نیست، بلکه به تولید ایده های سیاسی، دانشی و اعمال مدیریت اجتماعی مربوط است.

ارزش هماهنگی، توازن همه جانبه ی زندگی است که جنبه های جسمی و روانی را بدون فشار و اجبار در تعاملات اجتماعی شان شامل می شود. این تجسم را می توان در فهم هر یک از شرکای بازار در انجام نقش هایشان در زندگی اجتماعی دید. پادشاه به عنوان حاکم، سیاست هایی را برای پیاده سازی فرایندهای تبادل کالاها ارائه می دهد. یکی از آن ها افسرانی هستند که بازار را مدیریت می کنند. این مسئولیتی است که توسط پادشاه برای مردمش و بیشتر از آن، برای خدا که رفاه را عطا کرده انجام می شود. تصمیم روزانه ی spasar تلاشی است برای پیوند نیازهای مردمی که از بازار دور می باشند. این شرایط یک بازار هماهنگ ایجاد می کند. علاوه بر این، کالاهایی که معامله شدند به مفهوم قیمت tuna sitik bathi sanak (از دست دادن پول اما کسب بستگان) می رسند. در سیاست مالیاتی، پادشاه فقط مالیات دریافت نمی کند بلکه حقوق تاجران بازار را که مالیات می پردازند ادا می کند.

5. نتایج و محدودیت های تحقیق

وجود حسابداری در فعالیت های پادشاهی Majapahit در بازار، به وضوح شرح داده شد. با بازار می توان گفت که این منطقه دارای امنیت در معامله است. علاوه بر این، بازار به عنوان یک ابزار کنترل برای تعیین شرایط اقتصادی جامعه استفاده می شود. بازار می تواند انواع محصولات معامله شده و موفقیت در برداشت را نشان دهد. وجود حسابداری به فعالیت های تجاری محلی در عصر پادشاهی Majapahit مربوط است و در ارزش بازار هماهنگی ایجاد می کند.

این مطالعه دارای محدودیت بزرگ استفاده از داده های اصلی است. بسیاری از میراث پادشاهی Majapahit نمی تواند به عنوان مرجعی برای توصیف زندگی در آن دوره باشند. بسیاری از داده ها از کتیبه های ناقص بر اساس قدمتشان آمده است. به طوری که نتیجه ی پژوهشگر، معنای وجود حسابداری در یک فعالیت تجارت محلی در دوره ی پادشاهی Majapahit می باشد.

References

- Auyeung, P. K. (2002). A comparative study of accounting adaptation: China and Japan during the nineteenth century. *The Accounting Historians Journal*, 29(2), 1-30
- Boechari. (2014). *Melacak Sejarah Kuno Indonesia Lewat Prasasti*. Jakarta: Gramedia.
- Budiasih, I.G.A.N., Sukoharsono, E., Rosidi, & Mulawarman, A. (2012). *Konstruksi praktik akuntansi pada masa pemerintahan raja udayana di Bali : pendekatan etnoarkeologi*. Disertasi Ph.D, Universitas Brawijaya, Malang.
- Carnegie, G. D., & Napier, C. J. (2012). Accounting's past, present and future: the unifying power of history. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 25(2), 328-369.
- Carvalho, J. M., Rodrigues, L. L., & Craig, R. (2007). Early cost accounting practices and private ownership: the silk factory company of Portugal, 1745-1747. *The Accounting Historians Journal*, 34(1), 57-89.
- Creswell, J. W. (2013). *Qualitative Inquiry & Research Design: Choosing Among Five Approaches*. California: Sage Publication. Inc.
- Djafar, H. (2012). *Masa Akhir Majapahit: Girindrawardhana dan Masalahnya*. Jakarta: Komunitas Bambu.
- Dwijanto, D. (1997). Perpajakan Pada Masa Majapahit. In S. Kartodirjo., P. Soekmono, Atmadi & E. Sedyawati (Eds.), *700 Tahun Majapahit: Suatu Bunga Rampai*. (pp. 217-234). Surabaya: Dinas Pariwisata Propinsi Daerah Tingkat I Jawa Timur.
- Ezzamel, M. (2005). Accounting for the activities of funerary temples: the intertwining of the sacred and the profane. *Accounting and Business Research*, 35(1), 29-51.
- Fleischman, R. K., & Radcliffe, V. S. (2005). The roaring nineties: accounting history comes of age. *The Accounting Historians Journal*, 32(1), 61-109.
- Gerdin, J., Messner, M., & Mouritsen, J. (2014). On the significance of accounting for managerial work. *Scandinavian Journal of Management*, 30, 389-394.
- Groeneveldt, W. P. (1960). *Historical Notes on Indonesian and Malaya Compiled from Chinese Sources*. Jakarta: Bhratara.
- Groeneveldt, W. P. (2009). *Nusantara Dalam Catatan Tionghoa*. Jakarta: Komunitas Bambu.
- Hooper, K., & Kearn, K. (2008). The walrus, carpenter and oysters: liberal reform, hypocrisy and expectocracy in Maori land loss in New Zealand. *Critical Perspectives on Accounting*, 19, 1239-1262.
- Kuasirikum, N., & Constable, P. (2010). The cosmology of accounting in mid 19th-century Thailand. *Accounting, Organizations and Society*, 35(6), 596-627.
- Lutfillah, N. Q. (2014). Akuntansi dalam penetapan Sima masa Jawa Kuno. *Jurnal Akuntansi Multiparadigma (JAMAL)*, 5(2), 262-272.
- Lutfillah, N. Q., & Sukoharsono, E. G. (2013). Historiografi akuntansi indonesia masa Mataram Kuno (Abad VII-XI Maschi). *Jurnal Akuntansi Multiparadigma (JAMAL)*, 4(1), 75-84.
- Lutfillah, N. Q., Sukoharsono, E. G., & Djahuri, A. (2007). *Sejarah Akuntansi Masa Kejayaan Kerajaan Singosari: Perspektif Foucauldian*. Tesis. Universitas Brawijaya, Malang.
- Miller, P., & Napier, C. (1993). Genealogies of calculation. *Accounting, Organizations and Society*, 18(7-8), 631-647.
- Napier, C. J. (2006). Accounts of change: 30 years of historical accounting research. *Accounting, Organizations and Society*, 31(4-5), 445-507.
- Nastiti, T. (2003). *Pasar Di Jawa Masa Mataram Kuno Abad VIII-XI M*. Jakarta: Dunia Pustaka Jaya.
- Pinardi, S., & Mambo, W. S. D. (1997). Perdagangan Pada Masa Majapahit. In S. Kartodirjo., P. Soekmono, Atmadi & E. Sedyawati (Eds.), *700 Tahun Majapahit: Suatu Bunga Rampai*. (pp177-204). Surabaya: Dinas Pariwisata Propinsi Daerah Tingkat I Jawa Timur.
- Prieto, B., Maté, L., & Tua, J. (2006). The accounting records of the Monastery of Silos throughout the eighteenth century: the accumulation and management of its patrimony in the light of its accounts books. *Accounting History*, 11(2), 221-256.
- Quattrone, P. (2004). Accounting for God: accounting and accountability practices in the Society of Jesus (Italy, XVI-XVII centuries). *Accounting, Organizations and Society*, 29(7), 647-683.
- Rahardjo, S. (2011). *Peradaban Jawa: dari Mataram Kuno Sampai Majapahit Akhir*. Depok: Komunitas Bambu.
- Richard, C. L. (1988). Accounting in its social context: an analysis of the accounting systems of the church of England. *Accounting, Auditing & Accountability Journal*, 1(2), 19-42.
- Sukoharsono, E. G., & Lutfillah, N. Q. (2008). Accounting In The Golden Age Of Singosari Kingdom: A Foucauldian Perspective. Paper presented at the Simposium Nasional Akuntansi XI, Pontianak.
- Sumadio, B., Pusponegoro, M., & Notosusanto, N. (2008). *Sejarah Nasional Indonesia II: Zaman Kuno*. Jakarta: Balai Pustaka.
- Tuchman, G. (2009). Ilmu Sosial Historis: Metodologi, Metode, dan Makna. In N. K. Denzim & Y. S. Lincoln (Eds.), *Hand Book Of Qualitative Research*. Yogyakarta: Penerbit Pustaka Pelajar
- Wuryanto, E. (1981). Wanua i Tpi Siring: Data Prasasti dari Jaman Balitung. *Ilmiah*, 7, 79-109.

[برای خرید فرمت ورد این ترجمه، بدون واتر مارک، اینجا کلیک نمایید.](#)

این مقاله، از سری مقالات ترجمه شده رایگان سایت ترجمه فا میباشد که با فرمت PDF در اختیار شما عزیزان قرار گرفته است. در صورت تمایل میتوانید با کلیک بر روی دکمه های زیر از سایر مقالات نیز استفاده نمایید:

لیست مقالات ترجمه شده ✓

لیست مقالات ترجمه شده رایگان ✓

لیست جدیدترین مقالات انگلیسی ISI ✓

سایت ترجمه فا ؛ مرجع جدیدترین مقالات ترجمه شده از نشریات معتبر خارجی